

hvussu fólk til gongu, fólk á súkklu osfr. skulu fyrri halda sær í ferðsluni.

Men hvar finna vit so börnini í hesi ferðslu-skipan! Hesi børn, sum mangan hava bustað við vegir, har nógv ferðsla er, hesi børn, sum eru ov litlú útvíkláð at duga at skyna á, hvat er rætt og skeiðt, hesi børn, sum ikki siggja, hoyra og duga at orientera seg eins og vaksni! Hvør er leiklutur teirra í ferðsluni spyrji eg tykkum bilførarar! Og meg sjálfvan.

Tann spurningin haldi eg, at hvør tann einasti bilførari átti at sett sær sjálvum — ikki bert eina ferð — men hvørja ferð, hann setur seg í ein bil og skal koyra avstað.

Börnini eru í mongum færum takksom offur í ferðsluni. Hendur ein barnaskaði, so hava vit beinanvegin lyndi til at geva heimi ella skúla skyldina. Hvi ansaði eingin eftir teimum, hvi hevur eingin sagt teimum, hvussu tey skulu bera seg at í ferðsluni osfr., spyrja vit líkasæl.

Og tá óhappini eru hend lesa vit í bløðum og hoyra í útvarpi, at orsökir var helst hálka, ella hevði bilførarin fingið okkurt at drekkja.

Kasta ikki kavnabók offur bilum.

Her tykist sum um vit vaksnu, ið flest øll eru bilførarar, vilja sleppa okkum undan ábyrgd. Her tørvar sjálvrannsakan við lit. Ti í veruleikanum er tað líkasæla, ótolni og vanligir menniskjansligir veikleikar og skeivleikar, ið eru orsøkin til slik óhapp. Tá stingur spurningurin seg upp. Er tað bert tá vit hava drukkið rúsdrekka, at vit ikki eiga at koyra bil!

Sjálvandi eiga børn at verða undirvíst í ferðslu-spurningum, men vit mugu so ikki halda, at tá gongur alt av sær sjálvum. Sjálvandi hava heimið og skulin eina ábyrgd av teimum stórru børnunum serliga, men høvuðs-ábyrgdin liggur hjá hvørjum einstøkum bilførara.

I nógvum færum er samfelag okkara meira innrættað til frama fyrri eini stórar og skjótari ferðslu,

enn tað er ætlað at vera búpláss hjá uppvaksandi ættarliðum.

Og hagtølini tala við síni grátrødd. Tey siga okkum bilførarum, at vit hava als onga ábyrgdar-kenslu, ta vit errin, ill, otolin ella líkasæl seta okkum í ein bil.

Hagtølini eru ikki bert turr tøl, sum onkur vil gera tey til. Tey siga okkum, hvussu vit eru. Hvussu litlú vit virða tað at koyra ein bil — hvussu litlú vit virða liv. Ferðslu-vanlukkurnar eru alt ov nógv. Tær krevja mannalív og livandi offur. Talið á hesum livandi offrum økist skjótt. Børn, tilkomin og gomul verða meisláð so álvarsliga í ferðsluni, at tey fáa mein av hesum restina av livinum.

Og hvar henda so tær mest hópisleysu og syrgiligu vanlukkurnar! Tað er ikki á oyggjarvegnum. Ti har eru offri oftast bilførarar sjálvir. Teir gerast tá offur fyrri egnum ábyrgdarloysi. Tað mugu teir so sjálvir um og gjalda fyrri.

Men tað er í tættbygdum umráði, at tær skilaleysu vanlukkurnar henda. Har fólk býr, har fólk arbeiðir, har børn

spæla, har børn ganga í skúla osfr.

I flestu færum er tað ov nógv ferð, sum er orsøkin til hesi óhapp. Ti haldi eg allir bilførarar eiga at leggja bondina á hjarta og spyrja seg sjálfvar: Hvát hevur tað at siga fyrri meg, um eg seti ferðina niður og tað ganga nakrir minuttir longri, til eg eri frammi!!!

Og svarið finnur tú alla staðni. Aftanfyrri hús, á gongubreytini, aftanfyrri parkeraðar bílar osfr.

Har sprellivandi börnini spæla og tit oftani hava gloymt alt uttan um seg. Tey eru spontan. Kunnu knappliga finna uppá okkurt og gera tað. Uttan at hugsa um ferðsluna.

Hendir so tað, at eitt litlú barn knappliga rennur út á ein veg, so er tað ferðin hjá bilinum, sum er avgerandi. Um vanlukkan skal henda, hvussu álvars-lig hon skal verða.

Tað má vera ein moralsk skylda hjá øllum bilførarum við virðing fyrri mannalivinum, at

MINKA UM FERÐ-INA, TÁ KOYRT VERÐUR GJØGNUM TÆTTBYGD ØKI!

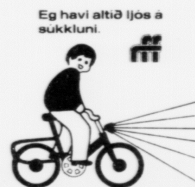
Mesta ferð i dag í tættbygdum øki er 50 km/t. Tað haldi eg er ov nógv. Ferðin átti í mesta lagi at

verið 40 ella kanska heilt niðri á 30 km/t.

Onkur vil siga, at hetta er ikki meira enn sniglaferð, so ein kann einhvæl ganga. Ja, hvi ikki ganga tá. Hvi skulu vit hava slikan skund. Tá samanum-kemur er bert talan um minuttir meira ella minni.

Eg haldi meg nú vera komnan heilt inn á kjarnuna í hesum máli, nevniliga hana, at tað er ótolni og líkasæla, sum eru orsøkin til flestu vanlukkurnar í ferðsluni. Jú meira ótolni vit eru, ju fastari trýsta vit á speedaran.

Vit kunnu koma hesum ótolni til livs um vit tosa meira, skriva meira... um hvi vanlukkurnar henda. Tað tykist sum um, at vit tá vanlukka er hend av menniskjansligari líkasælu ella ótolni, ikki vilja tosa um tað. »Hatta tosar man ikki um. Tað er hent. Nú skal ikki rivast meira í sárinum«.

Eg havi altíð ljós á súkkli.

Vøru vit opin, góvu okkara kenslum og tonkum luft á hesum øki, tað hevdu vit kanska kunna fyrri-byrgt fleiri av hesum hópisleysu vanlukkum.

Nú kann tað vera so lætt at vísa á skeivleikar, men kortini einki gera fyrri vit bæta um teir. At vera meira opin er so ein máti. Annars haldi eg, at politíkarar eiga at seta há markisferðina í tættbygdum øki niður úr 50 til 30 km/t. Verður hetta ikki gjørt, so eiga fólk at taka málið í egnar hendur. Iar tey halda og siggja at vandi áhaldandi er á ferð, eiga tey at broyta ferðsluna við veghygringum, soleiðis, at tað rætt og slætt ikki ber til at hoyra skjótt.

Eg vil eisini skjóta upp, at t.d. Ráðið fyrri Ferðslu-trygd fer undir eina kapping. Endamálið er at finna tað bestu tekningina til eitt litlú plast- ella papp-irsmærki, ið skal klárast á rútin framman á bili — vinstrumegin bilføraran.

Tekningin á hesum merki skal vísa á vandan: børn í ferðsluni. T.d. eina »typiska« hending har børn í tættbygdum øki kunnu koma til sláða í ferðsluni.

Framhald á baksíðuni

Her er Sierra. Ford fremur framtíðina.

SIERRA

Loysnin til fullkomna
koyrgleði

Sierra brýtur upp úr nýggjum og kollveltir gamlar traditiónir.

Vit eru sannferdir um, at Sierra fer at uppfylla øll ynski hjá bilførarum í 80-umum.

Talan er um ein heilt nýggjan og hugtakandi form, sum byggir á eitt skilgott grundarlag.

I hesum bili finnur tú alt, sum teknologin kann vísa fram í dag.

Talan er fyrst og fremst um ein bil, sum er ætlaður at skapa betri samband imillum fólk og tól.

FORMURIN: Tann serligi formurin ger, at bilurin hevur 22% minni luftmótsteðu enn meðalmótsteðan hjá øðrum bilum. T.v.s. stóri ferð við minni motororku og minni benzinnýtslu. Heilt fríðarligur. Serliga við nógvri ferð.

HØG TEKNOLOGI: Betri aerodynamik. Tættur við rútarar. Eftirgevandí kúfangerar. Hydraulisk motoruppheng geva færrí ristingar. Tændingin er elektronisk.

KOYRIGLEIKAR: Sjálvstýðugur fjórskjónar til hvert hjó. Ótrúliga tryggur á vegnum, sjálvt í knoppum vendingum.

FULLKOMID EFTIRLIT: Instrumentini inni í bilinum eru sett sera ásynlig, og allar kontaktir eru sera góðar at koma til. Bilurin er sera væl útgjerdur innan. Tekur fimm fólk.

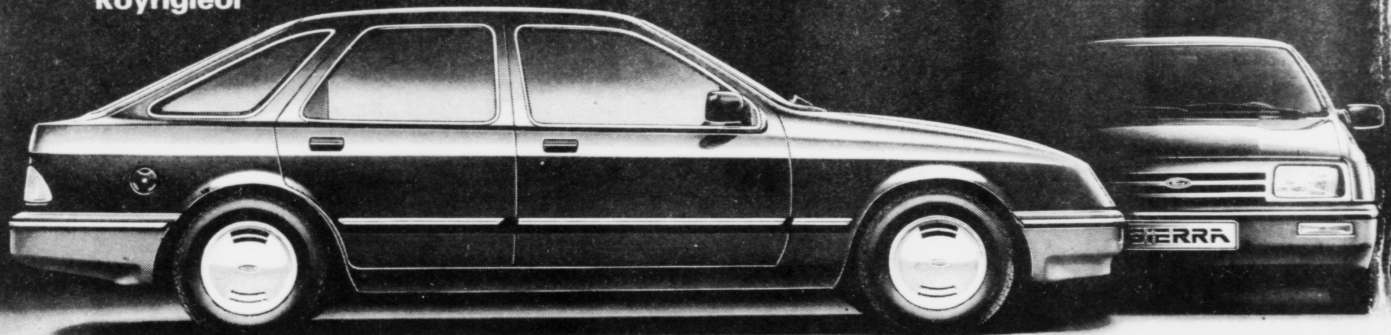
KRAFTIN: Frá 60 til 114 HK. Benzin ella diesel. Ógvuliga skjóttur — bæði við 4 ella 5 manuellum gearum og automatiskum gearkassa í 3 stigum. T.d. klárar Sierra 2,3 við 114 HK og manuellum gearkassa í 5 stigum frá 0 til 100 km/t upp á 10,6 sek. Hámarksferðin hjá hesum bili er 190 km/t.

FIMTA MURDIN: Teleskopstengur gera tað sera lætt og einfalt at nýta bakkúkluna. Ryggurin á baksetrinum kann leggjast niður, og gevur hetta sera gott pláss til víðfari. Eisini fæst eitt model sum 5-hurðaður stationvognur. Til teirra ið hava stóran tørv.

SERA ØKONOMISKUR: Brennivinnifytan kemur heilt niður á 5,1 litur til 100 km. Konstruktiónin er bygd til so litla viðlíkahaldsútreiður sum yvirhefur gjørligt. Serviceeftirlit fyrri hverjar 20.000 km. Seks ára garanti fyrri tering í skrokkinum.

Hygg nærri at Sierra. Hann stendur hjá Ford-umboðnum.

Prísir frá kr. **100.400**

Síggi og roynið hann

hjá

pt. wenzel petersen bilsøla

Oyggjarvegur tlf. 13873